

Sygn. akt II W 938/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Dorota Janek

Protokolant: Aneta Jaworska

po rozpoznaniu sprawy przeciwko

M. T. (T.)

synowi J. i B. z domu S.

urodzonemu (...) w T.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 7 października 2020 r., około godz. 08.50 w miejscowości W., gm. Ł. rejonu (...) na drodze krajowej K – 75 kierując pojazdem marki K. (...)’eed o nr rej. (...) przed wykonaniem manewru wyprzedzania nie upewnił się czy ma odpowiednią widoczność i dostateczne miejsce do wyprzedzenia bez utrudnienia komukolwiek ruchu skutkiem czego podczas wyprzedzania innego uczestnika ruchu spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym zmuszając kierującego pojazdem wyprzedzanym do wykonania manewru hamowania celem uniknięcia zderzenia pojazdów,

2. w tym samym miejscu w krótkim odstępie czasu na drodze krajowej K – 75 kierując pojazdem marki K. (...)’eed o nr rej. (...) podczas wykonywanego manewru wyprzedzania nie stosował się do znaku drogowego poziomego P – 3 „linia jednostronnie przekraczalna”,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw i art. 92 § 1 kw

I. obwinionego M. T. uznaje za winnego tego że w dniu 7 października 2020 roku około godziny 08.50 w miejscowości W. gmina Ł. rejonu (...) na drodze krajowej K – 75 kierując pojazdem marki K. (...) o nr rej. (...) wykonując manewr wyprzedzania samochodu kierowanego przez pokrzywdzonego M. P. i przy zjeżdżaniu z lewego pasa jezdni na prawy nie zachował należytej ostrożności w postaci bezpiecznej odległości od wyprzedzanego samochodu powodując tym zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym i zmuszając pokrzywdzonego do wykonania manewru hamowania celem uniknięcia zderzenia pojazdów tj. wykroczenia z art. 86 § 1 kw oraz wykroczenia opisanego w pkt 2 wniosku z art. 92 § 1 kw i za to na mocy art. 86 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza obwinionemu łącznie karę grzywny 600 (sześćset) złotych;

II. na zasadzie art. 118 § 1 kpw, 119 § 1 kpw zasądza od obwinionego M. T. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości tj. kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

II W 938/20

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

W dniu 07 października 2020 r. około godz. 9.50 obwiniony M. T. kierował samochodem marki K. (...) o nr rej. (...) jadąc drogą krajową od C. w kierunku N.. Na drodze dla jego kierunku jazdy panował spory ruch samochodów, warunki drogowe były dobre.

dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 41 i 16

W tym samym kierunku, przed pojazdem obwinionego poruszał się samochód osobowy kierowany przez św. M. P., a przed nim w pewnej odległości jechał samochód dostawczy – furgonetka w białym kolorze. W miejscowości W. gm. Ł. obwiniony rozpoczął manewr wyprzedzania poprzedzającego samochodu kierowanego przez św. M. P..

dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 41 i 16, zeznania świadka M. P. k. 42-43 i k. 6, nagranie z kamery samochodowej k. 22 i k. 42

W tym celu obwiniony zjechał na lewy pas jezdni i kontynuując nim jazdę wyprzedził samochód kierowany przez św. M. P.. Kończąc ten manewr zjechał z lewego pasa jezdni na prawy, bezpośrednio przed samochód M. P. nie zachowując przy tym bezpiecznej odległości. W tym czasie z przeciwnego kierunku (od strony (...)) nadjeżdżał samochód co dodatkowo powodowało, że obwiniony był zmuszony szybko zjechać z lewego pasa drogi na prawy by uniknąć z tym samochodem czołowego zderzenia.

dowód: zeznania świadka M. P. k. 42-43 i k. 6 , nagranie z kamery samochodowej k. 22 i k. 42

Ta sytuacja zmusiła M. P. do krótkotrwałego przyhamowania swojego pojazdu by wpuścić samochód kierowany przez obwinionego przed swój i nie dopuścić do zderzenia obu pojazdów. Zdenerwowany zachowaniem obwinionego użył ostrzegawczo klaksonu. Obwiniony M. T. takim zachowaniem spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

dowód: zeznania świadka M. P. k. 42-43 i k. 6 , nagranie z kamery samochodowej k. 22 i k. 42

To zdarzenie z zajechaniem drogi przez samochód K. (...) o nr rej. (...) zostało zarejestrowane przez kamerkę samochodową którą świadek M. P. miał zamontowaną w swoim pojeździe.

Po chwili samochód kierowany przez obwinionego oddalając się od samochodu świadka M. P. zbliżył się do poprzedzającego samochodu tj. białej furgonetki i podjął kolejny manewr wyprzedzania jej w sytuacji gdy na jezdni była namalowana linia ciągła jednostronnie przekraczalna przed pobliskim zakrętem drogi w prawo. To zdarzenie również zostało zarejestrowane przez kamerkę samochodową M. P., który te nagrania wraz z zawiadomieniem o popełnionych wykroczeniach złożył na Policji.

dowód: zeznania świadka M. P. k. 42-43 i k. 6 , nagranie z kamery samochodowej k. 22 i k. 42, częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 41 i 16

Obwiniony M. T. przed Sądem nie przyznał się do zarzuconych mu wykroczeń. Podczas przesłuchania wyjaśnił, że w dniu zdarzenia jechał drogą krajową od C. w kierunku N., ruch samochodów na drodze był duży, warunki drogowe dobre. Jadąc w kolumnie samochodów podjął decyzję że w miejscowości W. gdzie jest długi odcinek prostej drogi podejmie próbę wyprzedzenia samochodu jadącego przed nim. Zbliżając się do tego miejsca w W. rozpedził swój samochód, zjechał na lewy pas drogi. Wyprzedził samochód jadący przed nim i zjechał na prawy pas drogi. Obwiniony przyznał, że kierowca wyprzedzanego samochodu (S.) kiedy zjechał na prawy pas przed jego pojazd, użył klaksonu ale nie wiedział dlaczego. Następnie obwiniony kontynuował jazdę, przy czym redukuje prędkość swojego samochodu, gdyż przed nim jechał kolejny samochód (dostawczy) który zamierzał wyprzedzić po upewnieniu się, że może bezpiecznie wykonać ten manewr. Gdy dojeżdżał do tej furgonetki zorientował się, że wyprzedzona przez niego wcześniej S. nagle przyspieszyła i dojechała bardzo blisko jego samochodu. Zdenerwowany się gdyż uznał, że jest to objaw agresji ze strony tamtego kierowcy a o takich informacjach czytał w Internecie. Chcąc uniknąć konfrontacji z tym kierowcą postanowił wyprzedzić samochód jadący przed nim. Zdenerwowany takim zachowaniem kierowcy

wykonał manewr wyprzedzenia furgonetki w miejscu gdzie na drodze była linia ciągła. (wyjaśnienia k. 41) Podtrzymał również wyjaśnienia które składał na Policji. Podał w nich, że przy wyprzedzaniu samochodu pokrzywdzonego nie stworzył żadnego zagrożenia, manewr wyprzedzenia wykonał na odcinku gdzie był dozwolony znakami drogowymi. Kierowca wyprzedzonego samochodu zaczął na niego trąbić, gdyż był zbulwersowany, że go wyprzedził. (k. 16)

Oceniając linię obrony obwinionego generalnie nie dano jej wiary, uznając że zmierza jedynie do uniknięcia odpowiedzialności wykroczeniowej. Oceniając wiarygodność obwinionego zestawiono treść jego wyjaśnień z obiektywnym dowodem w postaci nagrania pochodzącego z kamerki samochodowej przesłanego na Policję przez św. M. P. – kierowcę samochodu wyprzedzonego przez obwinionego w miejscowości W.. Nagranie dotyczyło dnia 7.10.2020 r. godz. 8.50 z zarejestrowanym momentem kończenia manewru wyprzedzenia samochodu pokrzywdzonego i zjeżdżania samochodu obwinionego na prawy pas jezdni, kontynuowania jazdy przed samochodem pokrzywdzonego oraz wykonania przez obwinionego kolejnego manewru wyprzedzenia samochodu dostawczego – białej furgonetki.

W oparciu o to nagranie ustalono, że obwiniony po wykonaniu manewru wyprzedzenia samochodu kierowanego przez M. P. (który jechał samochodem K. (...)) a nie S. jak wyjaśnił obwiniony) zjechał swoim samochodem na prawy pas jezdni bezpośrednio przed samochodem pokrzywdzonego, nie zachowując przy tym bezpiecznej odległości od wyprzedzonego samochodu. Na nagraniu widać, że obwiniony podejmując manewr wyprzedzenia samochodu pokrzywdzonego widział, że z naprzeciwka od strony N. nadjeżdżał w tym samym pasem samochód któremu zajął pas ruchu. Obwiniony kończył szybko manewr wyprzedzenia samochodu pokrzywdzonego by uniknąć zderzenia z samochodem nadjeżdżającym z naprzeciwka.

Przesłuchany św. M. P. zeznał, że nagle zjechał samochodem obwinionego bezpośrednio przed maskę jego pojazdu zaskoczyło go, odruchowo użył klaksonu bo ten kierowca zjechał mu drogę co spowodowało, że musiał zahamować swój pojazd żeby tamtego kierowcę wpuścić i jednocześnie odbił swoim samochodem w prawo żeby uniknąć zderzenia. Zaraz jednak wyrównał tor jazdy swojego samochodu. Świadek zaprzeczył sytuacji by po wyprzedzeniu przez samochód obwinionego miał do niego dojeżdżać by go zastraszyć. Ma umieszczoną kamerkę w samochodzie, więc gdy wyłapie wykroczenia na drodze zgłasza je na Policję i taki zamiar miał w tej sprawie. W tej sytuacji nieracjonalne byłoby z jego strony takie dojeżdżanie by zastraszyć kierowcę tego samochodu który go wyprzedził wiedząc, że taka sytuacja się nagra.

Sąd uznał taką argumentację świadka za rozsądną, zgodną z doświadczeniem życiowym. Ponadto na nagraniu z kamerki które zarejestrowało nie tylko samo wyprzedzenie samochodu pokrzywdzonego ale także następny manewr samochodu obwinionego, nie stwierdzono takiego dojeżdżania do jego samochodu o czym wyjaśniał. Zatem obwiniony nie miał podstaw do jakichkolwiek obaw które rzekomo miały spowodować wyprzedzenie przez niego furgonetki w miejscu gdzie na drodze była linia ciągła jednostronnie przekraczalna.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na bezstronnym dowodzie w postaci przedmiotowego nagrania które było punktem odniesienia do oceny wyjaśnień obwinionego i zeznań świadka. Zeznania świadka M. P. w świetle powyższego nie budziły wątpliwości Sądu dlatego dano im wiarę. Nagranie z kamerki wprawdzie nie zarejestrowało manewru hamowania jego samochodu ale świadek zeznał, że był to krótkotrwały odruch tak jak ostrzegawcze użycie klaksonu (które potwierdził obwiniony) i miało ono miejsce gdy kątem oka zobaczył, jak samochód obwinionego wyprzedził go i nagle zaczął zjechać mu drogę, zjeżdżając bezpośrednio przed maskę. Zaraz po tym przyhamowaniu wyrównał tor jazdy swojego samochodu i kontynuował jazdę .

W świetle przedmiotowego nagrania wyjaśnienia obwinionego dotyczące zwłaszcza tego fragmentu zajścia, które odnosi się bezpośrednio do zjechań z lewego pasa drogi przed samochód pokrzywdzonego i kontynuowania jazdy aż do momentu kolejnego manewru tj. wyprzedzenia białej furgonetki pozostają odosobnione. Obwiniony w swoich wyjaśnieniach pominął istotny element rzutu na linię obrony a mianowicie, że podjął manewr wyprzedzania samochodu M. P. w sytuacji kiedy z naprzeciwka nadjeżdżał samochód. Obwiniony wyprzedzając samochód pokrzywdzonego zajął lewy pas jezdni kiedy tym pasem nadjeżdżał samochód. Zjeżdżając z lewego pasa

jezdni na prawy (przed samochód pokrzywdzonego) wykonywał ten manewr szybko i dynamicznie. Na nagraniu widać, że zaraz po zjechaniu z lewego pasa nadjechał nim samochód z naprzeciwka. Można powiedzieć, że obwiniony uciekał z lewego pasa jezdni żeby uniknąć czołowego zderzenia z tym samochodem który nadjeżdżał od strony N.. Ta sytuacja była powodem zjechania z lewego pasa drogi na prawy tak blisko samochodu pokrzywdzonego. Dlatego przy ustaleniach faktycznych uwzględniono wyjaśnienia obwinionego tylko częściowo tj. w zakresie odnoszącym się tylko do początkowego fragmentu opisującego przebieg zdarzenia do momentu rozpoczęcia manewru wyprzedzania samochodu M. P.. W pozostałym zakresie jego wyjaśnienia pozostały odosobnione wręcz w niektórych fragmentach kłamliwe. Dotyczy to zwłaszcza tego fragmentu gdzie twierdził, że dlatego wyprzedził furgonetkę w miejscu, gdzie na drodze była linia ciągła bo czuł zagrożenie ze strony pokrzywdzonego który rzekomo miał dojeżdżać swoim samochodem do jego i w ten sposób go straszyć. Taka sytuacja w ogóle na drodze nie miała miejsca, a obwiniony w ten sposób chciał nieudolnie wytłumaczyć swoją brawurę na drodze. Na drodze była zaznaczona linia jednostronnie przekraczalna bowiem droga w tym miejscu zbliżała się do zakrętu w prawo i następnego w lewo które ograniczały kierującym widoczność. Na nagraniu widać, że w tym miejscu gdzie obwiniony za moment rozpoczął manewr wyprzedzania furgonetki znajdował się pionowy znak ostrzegawczy o występujących zakrętach drogi.

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem ochrony w art. 86 i 92 kw jest bezpieczeństwo ruchu drogowego. Art. 86 kw obejmuje czyn polegający na niezachowaniu należytej ostrożności, powodujący zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Chodzi o zachowanie ostrożności przez uczestnika ruchu lub inną osobę naruszającą w związku ze swoimi czynnościami tę zasadę. Zasada ostrożności w ruchu drogowym ma szerokie znaczenie i może się odnosić do różnych sytuacji. Dotyczy ona wszystkich uczestników drogi. Należyta ostrożność jest wymagana szczególnie przy przejazdach przez skrzyżowanie, przy wyprzedzaniu, omijaniu. Zasady ruchu określa formalnie ustawa o ruchu drogowym, ale ostrożność korzystania z dróg nadaje regułom ustawowym pełną wartość wraz z doświadczeniem życiowym użytkownika drogi. Bezpieczeństwo ruchu wymaga przestrzegania wszystkich sformalizowanych zasad, a także ostrożności wynikającej z potrzeb życia, z konkretnej sytuacji. Trafnie podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z 29.04.2003 r., III KK 61/03, LEX nr 77467, że dla odpowiedzialności z tego przepisu konieczne jest ustalenie, iż sprawca nie zachował „należytej ostrożności”, a więc takiej, jaka była wymagana w danej sytuacji. Każdy uczestnik ruchu drogowego jest obowiązany do zachowania ostrożności, czyli do „postępowania uważnego, przeczernego, stosowania się do sytuacji istniejącej na drodze”. Art. 92 §1 kw odnosi się do niestosowania się przez uczestnika ruchu drogowego do znaku lub sygnału drogowego.

Obwiniony M. T. w dniu 7.10.2020r. około godziny 8.50 w miejscowości W. gm. Ł. na drodze krajowej K-75 kierując samochodem marki K. (...) o nr rej. (...) wykonując manewr wyprzedzania samochodu kierowanego przez pokrzywdzonego M. P. i przy zjeżdżaniu z lewego pasa jezdni na prawy nie zachował należytej ostrożności wymaganej w takich sytuacjach tj. bezpiecznej odległości od wyprzedzanego samochodu powodując tym zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym poprzez zmuszenie pokrzywdzonego do manewru hamowania celem uniknięcia zderzenia obu pojazdów tj. wykroczenia z art. 86 §1 kw. Nadto w tym samym miejscu i w krótkim odstępie czasowym na drodze krajowej K-75 podczas wykonywania manewru wyprzedzenia kolejnego pojazdu (furgonetki) nie stosował się do znaku drogowego poziomego P-3 „linia jednostronnie przekraczalna” tj. wykroczenia z art. 92 §1 kw

Obwiniony swoimi zachowaniami wyczerpał znamiona wykroczeń z art. 86 §1 kw i art. 92 §1 kw przy czym odnośnie czynu z art. 86 §1 kw Sąd dokonał modyfikacji opisu zarzuczonego wykroczenia dostosowując go do poczynionych ustaleń.

Zdaniem Sądu w świetle poczynionych ustaleń umyślność działania obwinionego nie budzi wątpliwości. Nacechowana była brawurą i nonszalancją. Uznając winę za udowodnioną wymierzono mu w oparciu o art. 86 §1 w zw. z art. 9 §2 kw łącznie karę grzywny w wysokości 600 zł. Sposób przyjętej obrony wskazywał na brak ze strony obwinionego skruchy i jakiegokolwiek krytycyzmu co do swojego postępowania, a to z kolei w ocenie Sądu świadczyło o braku poszanowania norm prawnych. Jest to o tyle bulwersujące, że obwiniony jest człowiekiem doświadczonym życiowo pracownikiem firmy ubezpieczeniowej, nadto pracuje jako rzeczoznawca co zdaniem Sądu obliguje go do wyższych

standardów postępowania. W tym stanie rzeczy orzeczona grzywna ma spełnić wobec osoby obwinionego funkcję wychowawczą by wdrożyć go do przestrzegania prawa w przyszłości. Wysokość orzeczonej grzywny nie przekracza możliwości finansowych obwinionego (vide k. 41)

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepisy powołane w pkt. II wyroku.